

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918010399
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5918010399.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 16. mája 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolanie prokurátora a obžalovaného E. P. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/73/2018 z 2.1.2019, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/73/2018 z 2.1.2019 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného E. P., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom X., adresa na doručovanie písomností O. D., P. A. X,

o d s u d z u j e :

podľa § 221 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. P. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Ružomberok bol obžalovaný E. P. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Za to bol podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. m) Tr. zák. obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému G. U. škodu vo výške 10.600,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný, a to do výroku o vine i výroku o treste a prokurátor voči výroku o treste, a to v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedol, že podáva odvolanie voči všetkým výrokom rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, pretože okresný súd sa opieral o dôkazy, ktoré boli získané nezákonným spôsobom (nahrávky, SMS správy...), ktoré v prípravnom konaní odovzdal poškodený a svedok. K nahrávkam a SMS správam sa nevyjadroval, a preto odmietol vypovedať. Rozsudok okresného súdu je nezákonný.

Prokurátor v písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedol, že z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, ako aj nápravy obžalovaného, okresný súd nedostatočne vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával vo výmere 9 rokov a 2 mesiace aj za závažnú trestnú činnosť, a to za zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný bol 9 - krát odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť, vrátane trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. U obžalovaného ide o špeciálnu recidívu. Je nepochybné, že predchádzajúce tresty odňatia slobody uložené obžalovanému nevedli k jeho náprave, ale naopak, obžalovaný zneužil aj benefit daný mu podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto kontexte je potrebné mať na zreteli aj postoj obžalovaného k poškodenému v aktuálnom súdnom konaní, keď síce v podanom odpore proti trestnému rozkazu zo 16.11.2018, aj na hlavnom pojednávaní 3.12.2018 deklaroval, že nahradí spôsobenú škodu, avšak do 2.1.2019 škodu nenahradil. So zreteľom na všetky tieto uvedené skutočnosti prokurátor považoval trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, uložený pri dolnej hranici individuálne určenej trestnej sadzby od 28 mesiacov do 5 rokov za neprimerane mierny.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými osobami, odvolanie obžalovaného je nedôvodné a odvolanie prokurátora voči výroku o treste je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd v konaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech pri zachovaní možnosti uplatnenia jeho práv na obhajobu a náležite zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a presvedčivo i výstižne vysvetlil, ako dospel na ich základe k záveru o vine obžalovaného. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o vinu obžalovaného, je podrobné a zrozumiteľné, krajský súd v zásade na toto odôvodnenie odkazuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu výsledky dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a utvárajú ucelenú reťaz priamych i nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochyb možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Obžalovaný je zo žalovaného trestného činu usvedčovaný predovšetkým výpoveďami poškodeného G. U. a svedka Ing. A. H.. Poškodený G. U. v priebehu trestného konania jednoznačne a zhodne popísal konanie obžalovaného spočívajúce vo vylákaní finančných prostriedkov obžalovaným pod príslubmi predaja osobného motorového vozidla, možnosti získania bytu a odblokovania motorových vozidiel. Poškodený popísal aj následné ubezpečovanie obžalovaného o zaobstaraní auta pri stretnutí v jeho byte, spojené s predkladaním výpisov z jeho údajných účtov vo Švajčiarsku, neskôr výhovorky o zablokovaných účtoch. V súlade s výpoveďou poškodeného bola aj výpoveď svedka Ing. A. H., ktorý potvrdil záujem poškodeného o kúpu motorového vozidla, príslub obžalovaného o jeho zaobstaraní, zloženie niektorých záloh poškodeným a to 300,- Eur, 4500,- Eur, aj ich následné odovzdanie obžalovanému P.. Svedok bol tiež prítomný pri odovzdaní 3 500 Eur poškodeným obžalovanému pred VÚB v Ružomberku. Svedok Ing. H. potvrdil výpoveď poškodeného i v tom, že obžalovanému dal ďalšie finančné prostriedky ohľadom jeho možnosti získať výhodne byt. Obžalovaného nepriamo usvedčovali aj jeho prísluby na hlavnom pojednávaní nahradiť poškodenému spôsobenú škodu a listinné dôkazy, najmä výpisy z centrálného registra exekúcií, živnostenského registra, listu vlastníctva a správa Sociálnej poisťovne, podľa ktorých bolo na obžalovaného vedených viacero exekúcií, jeho živnostenské

oprávnenie bolo zrušené, nie je vlastníkom bytu a nebol vedený ako platiteľ poisťného v Sociálnej poisťovni.

Pokiaľ prvostupňový súd teda verzii obžalovaného, že je nevinný zo spáchania stíhaného trestného činu neuveril, vychádzal len z týchto vykonaných dôkazov, pričom jeho skutkové závery sa zakladali na vnútornom presvedčení získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a boli správne vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci. Úvahám, ktorými súd týmto záverom došiel, nie je možné vytknúť žiadnu nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, a preto im nemožno v prospech obžalovaného úspešne odporovať len preto, že súd mohol dospieť aj k odlišným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Odvolacie námietky obžalovaného voči výroku o vine sú nedôvodné, aj keď nadriadený súd považuje za dôvodnú námietku obžalovaného, že vykonaný dôkaz prečítaním SMS komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným (č.l. 22 až 29) nemožno použiť k preukazovaniu viny obžalovaného, ale z iných dôvodov, ako obžalovaný v podanom odvolaní uvádzal. Údajná SMS komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným bola vo vyšetrovacom spise založená iba v e-mailovej podobe, žiadnou osobou nebola overená jej zhodnosť so správami nachádzajúcimi sa v telefóne poškodeného a obžalovaný, ani poškodený neboli k tejto listine vôbec vypočutí. Z týchto dôvodov listina - do spisu založený e-mail poškodeného nemohol byť použitý ako dôkaz, ktorý má preukazovať vinu obžalovaného. V týchto súvislostiach však krajský súd poznamenáva, že vzhľadom na jednoznačné výpovede poškodeného, svedka Ing. H., čiastočné priznanie sa obžalovaného a iné listinné dôkazy, už vyššie uvedené, mal okresný súd, aj bez tohto dôkazu, dostatok iných dôkazov k tomu, aby obžalovaného uznal za vinného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní namietal aj nezákonnosť nahrávok rozhovorov medzi ním a poškodeným nadriadený súd len poznamenáva, že obžalovaným označené nahrávky sa v spise nenachádzajú a takýto dôkaz nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný.

Okresný súd konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., pretože obžalovaný sa obohatil na úkor poškodeného o 10.600,- Eur, pričom ho uviedol do omylu nepravdivo tvrdiac, že mu zabezpečí motorové vozidlo, potrebuje peniaze na výhodnú kúpu bytu a odblokovanie auta, pričom z výpisu z Centrálného registra exekúcií vyplývalo, že voči nemu prebiehalo viacero exekučných konaní, nemal živnostenské oprávnenie, ani nie je vlastníkom žiadneho bytu, pričom auto poškodenému nezaobstaral a finančné prostriedky mu nevrátil. Obžalovaný konal v priamom úmysle tak, ako je to uvedené v § 15 písm. a) Tr. zák.

Prvostupňový súd obžalovanému podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. m) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd sa po preskúmaní tohto výroku v podstate stotožnil s odvolacími námietkami prokurátora, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného. Základná trestná sadzba za spáchaný trestný čin bola vo výmere 1 rok až 5 rokov. U obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, preto trest odňatia slobody okresný súd ukladal vo zvýšenej trestnej sadzbe od 28 mesiacov do 5 rokov (§ 38 ods. 4 Tr. zák.). Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný od roku 2002 do roku 2014 celkovo 9-krát súdom potrestaný, vždy pre majetkovú trestnú činnosť. V štyroch trestných veciach mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9T/127/2010 z 31.7.2014 bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 2 mesiace. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Martin, sp. zn. 23PP/145/2015 z 11.11.2015 so skúšobnou dobou vo výmere 5 rokov a probačným dohľadom. Trestnej činnosti v prejednávanej veci sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, pre obdobný trestný čin majetkovej povahy. Vzhľadom na povahu, závažnosť a početnosť odsúdení obžalovaného zaznamenaných v registri trestov je nutné konštatovať, že obžalovaný je osobou, ktorá sa aj napriek predošlým vykonaným trestom odňatia slobody opätovne dopúšťa majetkovej trestnej činnosti. Z týchto dôvodov pri ukladaní trestu odňatia slobody musí byť bratá do úvahy najmä represívna funkcia trestu, ktorý spočíva v ochrane ostatných členov spoločnosti pred protiprávnym majetkovým konaním obžalovaného. Predchádzajúce odsúdenia, vykonané tresty, ako aj hrozba premeny a nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody zjavne nevedli obžalovaného k tomu, aby sa snažil viesť riadny život. Z týchto dôvodov nadriadený súd v súlade

s návrhom prokurátora dospel k záveru, že obžalovanému je nevyhnutné uložiť prísnejší trest odňatia slobody. Zásadám individuálnej aj generálnej prevencie trestu zodpovedal trest pri strede zákonom zvýšenej trestnej sadzby. Takto uložený trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom trestného činu, zabráni mu v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu a odradí ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov.

Nadriadený súd preskúmal aj výrok o náhrade škody a dospel k záveru, že okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenému U. škodu vo výške 10.600,- Eur, pretože ten si nárok na náhradu škody včas a riadne uplatnil a obžalovaný sa na jeho úkor o túto čiastku obohatil.

Z týchto dôvodov krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému E. P. podľa § 221 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne.

Obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Odvolačný súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. P. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.